

Повіяв вітер степовий (стрілецька пісня)

Автор Невідомий

Повіяв вітер степовий,
Трава ся похилила.
Впав в бою стрілець січовий,
Дівчина затужила.
Впав в бою стрілець січовий,
Дівчина затужила.

А був то хлопець молодий,
Його б лишень кохати.
Він впав, як той сухий листок,
Повік буде лежати.
Він впав, як той сухий листок,
Повік буде лежати.

Летить ворон з чужих сторін
Та й жалібноенько кричить:
"Вставай, козаче молодий,
Твоя дівчина плаче!"
"Вставай, козаче молодий,
Твоя дівчина плаче!"

Заплаче мати не одна,
Заплаче й чорнобрива,
Бо не одного козака,
Сира земля накрила.
Бо не одного козака,
Сира земля накрила.

Повіяв вітер степовий,
Трава ся похилила.
Впав в бою стрілець січовий,
Дівчина затужила.
Впав в бою стрілець січовий,
Дівчина затужила.

[i]Довгий час цю пісню вважали народною, але нещодавно етнографи дізналися автора твору. Ним виявився Іван Маркович Витвицький з Івано-Франківщини. /i]